

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017

2/2018 – 13. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc únor	3
Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc únor.....	8
Toulavé boty.....	9
Tvůrčí psaní studentů	19
Tipy na výlety.....	22
Herní koutek.....	24
Zajímavý koníček - Moje dlouholetá taneční zkušenost.....	25
Úvaha	27
Hudební okénko	29
Investigativní reportáž.....	33
Vyslechni svého učitele, tentokrát s Terkou Kaplanovou	35
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc prosinec.....	37
Rébus.....	48
Kde nás najdete?.....	50

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc únor

Celostátní odborná konference pro nelékařské povolání „Péče o psychiatricky nemocné“

Dne 22. února 2018 se bude konat celostátní odborná konference na téma: „Péče o psychiatricky nemocné.“ Pořadatelem konference je Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace.

Celostátní odborná konference pro nelékařská povolání

TÉMA: „Péče o psychiatricky nemocné“

Pořadatel:	Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace
Datum:	22. února 2018
Program:	11.15 – 11.25 Prezence
	11.25 – 11.30 Slavnostní zahájení odborné konference PhDr. Jarmila Kelnarová, PhD., ředitelka školy
	11.30 – 12.20 Téma: Ošetrovatelská péče o pacienty s duševní poruchou Přednášející: PhDr. Soňa Dubská, MBA Psychiatrická nemocnice Brno
	12.25 – 13.10 Téma: Péče o pacienty s psychotickým onemocněním Přednášející: Bc. Kateřina Chladová Psychiatrická nemocnice Brno
	13.15 – 13.45 Přestávka
	13.45 – 14.30 Téma: Demence – epidemie 21. století Přednášející: Monika Žedníková Psychiatrická nemocnice Brno
	14.35 - 15.20 Téma: „Oddělení 19“ – oddělení pro léčbu návykových látek Přednášející: Bc. Věra Křenková Psychiatrická nemocnice Brno
	15.25 Závěr odborné konference

Závaznou přihlášku zašlete nejpozději do **20. 2. 2018** na adresu školy nebo e-mailem.
Účastnický poplatek: 300,- Kč uhradíte na SZŠ Brno, Jaselská 7/9 v den celostátní akce.
Kontaktní spojení: Mgr. Dana Hauserová, dhauserova@szs-jaselska.cz, tel.: 721 096 793

PhDr. Jarmila Kelnarová, PhD.
ředitelka Střední zdravotnické školy Brno,
Jaselská, příspěvkové organizace

(Mgr. Dana Hauserová)

Volby do školské rady (12. – 13. 2. 2018)

Řádné volby do školské rady proběhnou 12. – 13. 2. 2018. Volby pro rodiče nezletilých žáků proběhnou 13. 2. 2018 od 11:00 hod. do 17:00 hod. Níže jsou jednotliví kandidáti za zletilé a nezletilé žáky.

Kandidáti do školské rady za zletilé a nezletilé žáky

Ing. Marcela Hudcová, narozena v Sokolově. Vdaná, 2 děti. Pracuji ve společnosti zabývající se distribucí lékařské diagnostiky, humánních vakcín a imunoglobulinů. O dění ve škole se zajímám hlavně proto, že mi není jedno, kde a jak se vzdělávají moje děti.

Jaroslava Kulková, narozena v Novém Městě na Moravě. 2 děti. Pracuji ve FNUSA v Brně, na II. interní klinice jako staniční sestra. Mezi moje záliby patří kino, divadlo, cykloturistika, badminton, rychlá auta a motorky. O dění ve škole se zajímám a chci se podílet na efektivním propojení výuky ve škole s praxí ve zdravotnických zařízeních.

Barbora Ryšavá, narozena 29. 6. 1998 v Brně. Je svobodná a bezdětná. Studovala 6 let na gymnáziu a nyní studuje 1. ročník Střední zdravotnické školy Brno, Jaselské, příspěvkové organizace, obor zdravotnický asistent. Pro tuto školu se rozhodla díky touze pomáhat lidem. Ve školské radě by se ráda stala hlasem za všechny studenty a chtěla by fungovat jako prostředník mezi školou a žáky.

Jmenuji se **Monika Vévodová**, je mi 18 let. Jsem studentkou 3. ročníku oboru ZA. Škola mě hodně baví a není mi lhostejné chování určitých pedagogů k nám studentům. Baví mě pomáhat lidem, zajímám se o dění ve zdravotnictví. Po škole bych se určitě chtěla dále věnovat tomuto oboru a nejlépe odjet na misi s Červeným křížem. Ve školské radě bych chtěla přispět k lepší komunikaci mezi pedagogy a studenty.

Jmenuji se **Anna Sádecká**, jsem matkou 4 dětí. Nejstarší dcera studuje na SZŠ Jaselská ve 3. ročníku. Jsem asistentka předsedy představenstva a vedoucí obchodního oddělení ve strojírenské firmě, momentálně na rodičovské dovolené. Současně momentálně studuji Filosofickou fakultu MU obor Pedagogika. V minulosti jsem pracovala i ve školství, kde se částečně angažuji i nyní. Mezi mé záliby patří hlavně rodina, četba a momentálně studium. Kandiduji, protože mám zájem, aby se ve škole zlepšila komunikace mezi vedením, rodiči, pedagogy a studenty, a protože mi záleží na tom, aby moje dcera, a nejen ona ale i všichni studenti, studovala v příjemném prostředí.

Ondřej Vedral, narozen 2. 1. 1988 v Bruntále. Bydliště: Brno, Křenová 199/61, 602 00. Na Střední zdravotnické škole Brno, Jaselská, příspěvková organizace, jsem studentem od školního roku 2016/2017 oboru Zdravotnický asistent. Pracuji v Domově pro seniory Kociánka v Králově poli, kde zajišťuji základní a středně odbornou péči v oblasti sociálních služeb. Pro tuto pozici jsem absolvoval rekvalifikační kurz v Centru celoživotního vzdělávání v Uherském Hradišti. O práci ve školské radě mám skutečný zájem, neboť mi záleží na budoucnosti a pověsti naší školy z pohledu studenta. Při práci ve školské radě mohu uplatnit své komunikační schopnosti a přinášet zkušenosti a pohled z praxe.

Dobrý den, jmenuji se **Josef Jochman**. Je mi 43 let a pracuji pro společnost Poclain hydraulics, momentálně na pozici mistr výroby. K mým koníčkům patří sport, jízda na kole a rekreační turistika.

Valentýnský den (14. 2. 2019)

Studentský parlament pořádá 14. února (středa) Valentýnský den. Žáci, kteří přijdou v tento den v barvě růžové či červené, budou mít tzv. imunitu. To znamená, že tento den je nesmí nikdo zkoušet či psát test. Spodní prádlo ani ponožky či čelenka a jiné drobné předměty se nepočítají, musí mít triko, mikinu či kalhoty, sukni atd.

Soutěž o nejlepší placku (15. 2. – 15. 3. 2018)

Studentský parlament vyhlašuje soutěž:

Trvání soutěže bude:
od 15.2. do 15.3.

a bude hodnocena SP a nezávislými učiteli.

(Zapsal: Mgr. Jaroslav Mikyna)

Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc únor

Olympijský festival na BVV (9. 2. – 25. 2. 2018)

Na brněnském výstavišti se uskuteční olympijský festival, který pořádá JMK ve spolupráci s Českým olympijským výborem. Návštěvníci budou moct každodenně využívat speciálně vytvořená sportoviště, kde si mohou vyzkoušet velké množství tradičních i netradičních sportovních disciplín. Jako příklad se dají uvést třeba skoky na lyžích z mobilního můstku nebo start na saních nebo čtyřbobu. Součástí olympijského parku bude také fanzóna s velkými obrazovkami, na kterých mohou fanoušci sledovat přímé přenosy z olympiády a fandit nejen českým sportovcům. Více informací naleznete na internetových stránkách olympijskyfestival.cz/brno.

Otevírací doba:

Ne–Čt: 9:00–19:00

Pá–So: 9:00–21:00

JazzFest Brno (1. 2. – 10. 5. 2018)

17. ročník známého jazzového festivalu v Brně představí, jako každý rok, velké množství podob jazzového žánru. Od bigbandů, elektroniky až po jazzové variace českého folklóru. Mezi největší hvězdy bezesporu patří Wynton Marsalis, Avishai Cohen, Brad Mehldau nebo Donny McCaslin. 18. února proběhne koncert jazzového pianisty Brada Mehldaua v Besedním domě brněnské filharmonie. Program jednotlivých koncertů najdete na internetových stránkách jazzfestbrno.cz.

Future Gate festival (21. 2. – 24. 2. 2018)

Tento filmový festival sci-fi filmů letos oslaví svůj již 5. ročník. V Brně proběhne na dvou místech, a to v sále Břetislava Bakaly a ve Hvězdárně a planetáriu Brno. Návštěvníci se mohou těšit na legendární filmy, dokumenty, výstavy a přednášky. Současně proběhne i premiéra krátkometrážního filmu JSEM BRÁNA, což je historicky první česká adaptace příběhu Stephena Kinga, který natočil český filmař Robin Kašpařík. Celý program festivalu najdete na stránkách futuregate.cz/program

(Mgr. Jaroslav Mikyna)

Toulavé boty

Spojené arabské emiráty – Dubaj

Často mezi svými studenty zaslechnu, jak vedou zapálené debaty o dovolené v Dubaji. Mnohdy je to jejich velkým snem navštívit jedno z nezajímavějších a nejdiskutovanějších měst současnosti. Proto se dnes díky Toulavým botám podíváme právě na Arabský poloostrov, kde leží Spojené arabské emiráty, jejichž druhým největším městem po Abu Dhabí je právě Dubaj. Na začátku článku bych rád potěšil všechny, kteří sní o cestě do této lokality – opravdu se nejedná o nereálný sen: z Prahy létají denně 2 letadla přímým letem do Dubaje, takže po 6 hodinách na palubě se dostanete do svého vysněného města. Pokud jste ochotní navštívit Dubaj v letních měsících (nedoporučuji, raději volte období říjen – duben), cena letenek i ubytování je na docela přijatelné výši, avšak počítejte s teplotami nad 40°C. Já nejraději navštěvuji Dubaj v prosinci, protože zde panují velmi příjemné teploty do 25°C a stále slunečné počasí.

Spojené arabské emiráty jsou složeny ze 7 emirátů a rozkládají se ve východní části Arabského poloostrova při pobřeží Perského zálivu. Jejich sousedy jsou Omán a Saudská Arábie. Oblast Emirátů je z větší části pokryta pouští, proto se zde velmi často vyskytují písečné bouře. K území náleží i velké množství ostrovů – na jednom z nich se nachází i hlavní město státu – Abu Dhabí (společně s Dubají nejvýznamnější přístav v Perském zálivu).

Dubajské finanční věže – oblast s množstvím bank a finančních institucí.

Předpokládám, že už všichni netrpělivě čekáte na povídání o Dubaji, proto bych rád zmínil pár faktů a pak už se podíváme na autentické zážitky a doporučení, co byste rozhodně neměli vynechat při pobytu v tomto “městě zázraků”. Záměrně píšu charakteristiku města v uvozovkách, protože každá strana má svůj rub i líc. Toto se dá jednoznačně říct i o Dubaji – na jednu stranu vidíte stovky nádherných moderních budov, které ale byly postaveny dělníky z nejchudších zemí světa a tito lidé mnohdy pracují v nepřijatelných podmínkách; všechny stavby využívají obrovské množství energie na osvětlení a klimatizaci, bez kterých by se nedalo v této oblasti žít – je tedy patrné, že Dubaj velice zatěžuje životní prostředí; město postrádá dostatek zeleně, což je logicky dáno jeho polohou v poušti; pokud jednou za čas zaprší, půda není schopná vodu přijmout a tvoří se poměrně velké záplavy v celém městě atd. Velkou zajímavostí je, že obyvatelstvo Dubaje je tvořeno hlavně přistěhovalci z celého světa – původní obyvatelé země jsou asi 15% menšinou (žen je přibližně pouze 25 %).

Na druhou stranu ale musím uznat, že když poprvé přijedete do Dubaje, naskytne se vám taková podívaná, že chodíte celý den s otevřenou pusou a nechápete, že může něco takového existovat. Každý architekt či milovník staveb v Dubaji prožívá nekonečnou extázi při pohledu na vysoké a neuvěřitelně tvarované budovy, kterých jsou zde opravdu stovky. Je

strašně zajímavé Dubaj navštěvovat pravidelně třeba s ročním odstupem, protože při každé další návštěvě vidíte, kolik nových budov nebo atrakcí místní vláda vytvořila, aby posunula toto město opět o kousek dál – za hranici skutečného a pozemského. Dokonce se schyluje k tomu, že Dubaj se v dohledné době stane městem s největším množstvím mrakodrapů – toto prvenství zatím stále drží New York.

Velkou výhodou pro turisty je fakt, že ve městě skvěle funguje veřejná doprava – především nadzemní plně klimatizované metro je v horkých dnech k nezaplacení a ušetří spoustu času, jelikož Dubaj je velmi rozlehlá a neustále se potýká s problémem silné dopravy a kolon na silnicích. Navíc celá řada zajímavostí se nachází přímo na zastávkách metra, takže ani nemusíte příliš chodit a máte konkrétní bod doslova na dosah ruky.

Burj Khalifa – nejvyšší budova světa – 828 m.

Každý máme jiný vkus, každému se líbí určitý druh zábavy, proto není v mých silách, abych každého uspokojil v tomto cestopise. Rád bych vám ale dal pár tipů, co byste neměli rozhodně v Dubaji vynechat – pokud máte naspěch a čas není váš kamarád, doporučuji na Dubaj

ušetřit 2–3 dny; pokud se rozhodnete pobývat v Emirátech déle, spojte pobyt v Dubaji s výletem do pouště nebo běžte nakupovat – Dubai mall je největším obchodním střediskem na světě (další dubajské nej ... a že jich tady není málo).

Výhled z Burj Khalifa – město žije hlavně v noci.

Za atrakci číslo jedna považuji zcela jistě Burj Khalifa – nejvyšší budovu světa. Když jsem ji poprvé viděl na vlastní oči, opravdu jsem nechápal, že byl člověk schopen postavit něco tak vysokého a nádherného. Khalifa je vidět z každého místa v Dubaji, v noci musí být osvětlen, aby do něj nenarazila letadla, a bolí vás hodně za krkem, když se na něj díváte, jelikož musíte hlavu až nezdravě zaklonit dozadu 😊. Pokud budete mít v Dubaji dostatek času, doporučuji si přes internet zarezervovat možnost návštěvy vyhlídkové terasy ve 124. podlaží, což je asi 452 m vysoko nad zemí. Rezervace je nutná z toho důvodu, že máte přidělený určitý čas, kdy se dostanete do výtahu a v klidu vyjedete na terasu, zatímco nekončící dav lidí zoufale čeká, až se na něj dostane řada (fronty jsou opravdu obrovské ve stovkách metrů). Záměrně jsem si zvolil pro návštěvu Khalify večerní hodinu, jelikož si myslím, že město je hezčí v noci, když ožije tisíci různých světél a barev. Budova mrakodrapu je součástí zmíněného obchodního centra Dubai mall a tvoří tzv. downtown, kde najdete i Národní operu, soukromé rezidence, umělé jezero s fontánami atd. Fontány také považuji za velké turistické lákadlo, jelikož každý večer

kolem 18:00 se zapínají a máte jedinečnou možnost zhlédnout barevnou a zvukovou show, která nemá ve světě obdoby.

Pro pobyt v downtownu a návštěvu vyhlídkové terasy si rezervujte minimálně půl dne, jen projítí obchodní pasáže zabere několik hodin. Výhodou je, že se na Arabském poloostrově docela brzy stmívá, takže můžete poměrně brzy navštívit budovu mrakodrapu a kochat se úžasným výhledem. Samotná budova mrakodrapu obsahuje turistické centrum a obchod se suvenýry, několik pater zaujímá luxusní Armani hotel a ve zbytku budovy se nachází kanceláře či byty těch nejbohatších lidí na naší planetě. Velice mě zaujal fakt, že konstrukce budovy je odolná vůči silnému zemětřesení a v horních patrech lze cítit drobné houpání, jelikož základní pilíře jsou z ušlechtilých slitin a přizpůsobují se místním větrným podmínkám.

Slavná dubajská fontána – v pozadí budova hotelu The Address, který o silvestrovské noci 2015/2016 vyhořel – 3 dny před požárem jsem zde obědval.

Nyní se přesuneme k další velmi významné a světově proslulé stavbě – k hotelu Burj Al Arab. Tento hotel leží na uměle vybudovaném ostrově v oblasti Jumeirah, která je trošku z ruky, jelikož k ní nevede přímá linka metra – to by vás ovšem nemělo odradit, protože Burj Al Arab rozhodně stojí za návštěvu a taxi v Emirátech není tak drahé. Asi každý z vás viděl tuto stavbu alespoň na pohlednici nebo v televizi – jedinečná architektura budovy připomínající plachetnici se stala ikonou Dubaje a lákala turisty dlouho před tím, než byly započaty stavby Khalify. Hotel je zcela jedinečný, neskutečně luxusní a jediný svého druhu na světě, protože má 7*, což se vymyká běžným 5* standardům, na které jsme zvyklí. Pokud si za pobyt v hotelu zaplatíte, budete zahrnuti velkým luxusem – k dispozici vám budou limuzíny s osobním řidičem, koupelnu budete mít z mramoru a zlata a rozhodně se vám nestane, že se budete mačkat na pláži s tisícem dalších turistů, jelikož hotelová pláž je nepřístupná běžným smrtelníkům.

Slavný hotel Burj Al Arab.

Několik kilometrů od hotelu Burj Al Arab se nachází Palmový ostrov, což je uměle vybudovaný ostrov ve tvaru palmy, na jehož jednotlivých listech jsou soukromé rezidence vlivných a bohatých lidí (např. Michael Schumacher, Boris Becker) a na samém cípu, tedy v koruně palmy, leží další vyhlášený luxusní hotel Atlantis The Palm, jehož identické dvojče naleznete i na Bahamách (jsou tedy pouze 2 hotely na světě s tímto jménem a designem – dubajský se mi líbí asi víc). Po celém Palmovém ostrově vede nadzemní vlaková dráha, takže krásně vidíte jednotlivé části a vystoupíte přímo u hotelu Atlantis, u kterého se nachází i obrovské zábavní centrum, aquapark a vodní svět se zvířaty. Nejvíce se mi zde líbila show s delfíny, nádherný hotelový park, ve kterém jsou jezírka s rejnoky a žraloky, a úplně mě dostal západ slunce, jelikož Atlantis stojí přímo u břehu Perského zálivu a je při západu krásně osvětlen slábnoucím slunečním světlem.

Hotel Atlantis The Palm – jedinečná architektura, krásné okolí a úžasný západ slunce, který způsobí naoranžovělou barvu.

Ještě rád přiblížím dvě zajímavá místa a pak už bude jen na vás, co v Dubaji navštívíte, nebo jestli vám bude stačit tento cestopis, abyste alespoň nakoukli do tohoto moderního divu světa. Následující dva turistické body jsou poměrně nové a rozhodně stojí za návštěvu. Prvním z nich je dubajská Marina – moderní čtvrť na uměle vybudovaném kanálu připomínajícím

Benátky. Nachází se zde velké množství mrakodrapů, které jsou na sobě doslova nalepeny. Celá Marina je propojena mosty a přístavy, takže je možné si zaplatit vyhlídkovou plavbu s komentářem a celou oblast projet. Doporučuji si udělat příjemnou procházku po obou březích Mariny a stavit se v jedné z místních špičkových restaurací na oběd. Milovníci luxusních jachet si zde opravdu přijdou na své – každé parkovací stání v přístavu je zaplněno jachtou nebo člunem, jejichž pořizovací cena jde do desítek milionů korun. I jednotlivé apartmány v mrakodrapech jsou velice drahé, ale jejich majitelé si mohou užít ten luxus, že mají výhled do vody, i když jsou stále v poušti. Jedinou nevýhodou Mariny je její velká vzdálenost od centra Dubaje, ale naštěstí sem vede metro.

Dubajská Marina – moderní a luxusní Benátky Blízkého východu.

Naše poslední kroky v Dubaji budou směřovat na jednu z nejnovějších atrakcí. Společně navštívíme Miracle garden – tedy zahradu zázraků. Já bych ji tedy pojmenoval spíše jako zahradu kýče, protože jsem nikdy nic podobného neviděl. Neskutečné množství květin, ale i hrozných soch a přehlácených staveb. Proč tedy o této atrakci vůbec mluvím? Jediný důvod, kvůli kterému jsem přejel půlku Dubaje taxíkem do úplné pustiny, byl model dopravního letadla Airbus A380 v měřítku 1:1, vytvořený právě z květin. Jsem fanoušek tohoto největšího dopravního letadla světa, takže mě zajímalo, jak se soudruzi z východu poprali s touto výzvou. Musím uznat, že se jim to povedlo – pokud odmyslím tu barevnou hrůzu a milion lidí kolem, samotný model letadla je nádherný a jeho vytvoření muselo dát obrovskou práci. Pokud vás ale nezajímají letadla, ušetřete si sem cestu – zahrada leží strašně daleko od centra a naše botanická na Veveří je mnohem hezčí.

Miracle garden a její největší zajímavost – model A380.

O Dubaji bych mohl napsat desítky stránek, přiložil bych plno fotografií, ale stejně si ji musíte zažít na vlastní kůži a udělat si svůj názor. Neskutečně mě na tomto městě baví jeho náboj, duch, energie. Hlavně noční barvy a puls jsou nezaměnitelné. Velice se mi líbí rozmanitost města, jedinečné stavby a neustálá touha po dokonalosti ve všech směrech. Bohužel

je to ale pořád poušť, takže pokud jste milovníky zeleně, hor, čerstvého vzduchu a celkově naší evropské krajiny, budete zklamáni. Místní se snaží bojovat s přírodou a občas se jim to podaří, když uprostřed ničeho vybudují třeba nádhernou botanickou zahradu. Pak ale dorazí písečná bouře nebo ojedinělá přeháňka a příroda zase ukáže, že je pořád silnější a lidé by si s ní neměli zahrávat. Dubaj rozhodně stojí za návštěvu, ale ne každému se bude líbit. Je to zcela určitě město zázraků, ale doplnění nechám na vás, až se odtud jednou vrátíte ☺.

(Mgr. Jiří Crha)

Tvůrčí psaní studentů

Síla slov

Byl čtvrtek ráno. Probouzela jsem se s vědomím, že mě čeká maturitní ples. Těšila jsem se na něj, týdny jsem přemýšlela, co si na sebe vezmu. A konečně to bylo tu. Škola uběhla rychle, po škole jsem se sešla s Markem. Je to nejlepší kluk, kterého znám a moc ho miluji. Domluvili jsme se, že mě vyzvedne v sedm u našeho domu. Všechno vypadalo dokonale, měla jsem princeznovské šaty, krásně vyčesané vlasy a toho nejúžasnějšího kluka, který žil.

Zazvonil. Byl dokonalý a ta kravata ladící k mým šatům byla nádherná. Políbil mě, a dokonce mi při nastupování do auta otevřel dveře. Připadala jsem si opravdu královsky. Celý ples se vyvíjel ke krásnému závěru, a tak jsem si šla dát skleničku s kamarádkou Luckou. „Hele, není to Marek a Denisa?“ zeptala se a ukázala kousek od baru na dvojici, která se právě líbala. Otočila jsem se a nevěřila jsem vlastním očím. Opravdu tam byl s Denisou. Nevěděla jsem, jestli mám brečet, nebo křičet. Přistoupila jsem k němu a vlepila jsem mu facku. S hořkostí jsem utekla ven a zamířila domů. Celou cestu jsem běžela, bylo mi úplně jedno, kde je můj kabát nebo má kabelka. Pouze jsem toužila, abych mohla být co nejdál od nich.

Doma jsem padla na postel, strhala jsem ze sebe šaty a nepřestávala vzlykat. Vybavovaly se mi všechny vzpomínky na chvíle, kdy jsem s ním byla šťastná. Měla jsem k němu neskutečnou důvěru. Byl to můj partner v krasobruslení. „Sakra!“ vykřikla jsem. „On stále je mým partnerem v krasobruslení,“ uvědomila jsem si a má zlost byla ještě větší, když mi došlo, že nás zítra čeká společný trénink.

Nespala jsem a bylo to na mě poznat, za kruhy pod mýma očima by se nestyděla ani smrtka. Ve škole jsem byla roztěkaná, když mi Lucka dávala věci, které jsem nechala na plese, sotva jsem jí poděkovala. Veškeré myšlenky směřovaly k odpolednímu tréninku. Čím více se blížil konec vyučování, tím více jsem se třásla. Poslední hodina utekla nepřírozeně rychle. Normálně bych vystřelila ze třídy jako první, ale dnes jsem se zdržovala. Hledala jsem záminky, proč trenérovi říct, že dnes nepřijdu. Avšak vymlouvání není řešení. Nakonec jsem se neochotně zvedla a zamířila na zimní stadión nad naší školou.

V šatně jsem se převlékla a zamířila na led. „Stůj,“ ozval se Markův pronikavý hlas. Otočila jsem se s kamennou tváří a čekala, co mi hodlá říct. „Nedělejme si to ještě horší,“ začal. „S Denisou se scházím už nějakou dobu a myslel jsem, že ti to došlo už dřív. Nemohla sis myslet, že to s tebou vydržím. Navíc... čekat na sex až do svatby? Jako vážně? Snad sis

nemyslela... Aha, ty sis myslela, že vydržím. Ale drahoušku,“ pohládl mě po tváři. Já jsem jeho ruku odstrčila. „Jsi ubožák, Marku,“ zakřičela jsem a vystoupila jsem na led. Rozcvičovala jsem se, dělala jsem výskoky a výkruty s nevídanou vervou, trenér byl nadšený. Pak po nás chtěl, abychom si zkusili naše číslo na mistrovství republiky. Nedobrovolně jsem se ním nechala vést, začali jsme bruslit do naší oblíbené písničky a mně se začaly po tvářích kutálet slzy. Když přišlo na „zvedačku“, nevěřila jsem mu, ale nezbylo mi nic jiného než se do ní pustit. Myslela jsem si, že bude všechno v pořádku, ale najednou mě pustil. Spadla jsem na záda a pocítila jsem neskutečnou bolest. Nemohla jsem se zvednout a trenér musel zavolat sanitku.

„Už nebudete moc závodně bruslit, slečno Šimecká,“ ozývalo se mi stále v hlavě i po tom, co jsem odešla z chirurgické ordinace. Měla jsem pomalu smrt v očích, když jsem to říkala rodičům. Byla jsem čtyřnásobná mistryně republiky v párovém krasobruslení a vicemistryně Evropy. „Chci umřít. Už vážně nechci žít,“ říkala jsem si, když jsem ležela v posteli a na nočním stolku viděla krční límec.

Během uplynulých týdnů jsem poslouchala samé povzbuzování k úsměvu a pobídky k jídlu. Všichni se mě snažili přesvědčit, že bych měla zapomenout a více jíst. „Jim se to řekne. Jak mám zapomenout na 10 let na ledě a tříletý vztah s klukem, kterého jsem milovala?“ to byly mé jediné myšlenky v poslední době. Jednoho pondělního odpoledne jsem Marka viděla s Denisou, jak se procházejí v blízkém parku a jsou šťastní. Nezvládla jsem se na ně dívat a utekla jsem domů. Rodiče se opět hádali, když mě zahlédli, vynadali mi, že jsem za celý den nic nesnědla. Necháпали, že si připadám tlustá. V pokoji jsem se zamkla a nehodlala jsem vyjít. A pak mě napadlo řešení.

Vzala jsem si kolo a jela jsem do nedalekého města. Zamířila jsem k lomu. Milovala jsem to tam, moc lidí tam nechodilo a ten most nad propastí byl opravdu fascinující. Sesedla jsem a zadívala se na okolní kamenné masivy. Připadala jsem si malinkatá. Opět jsem začala brečet a bylo mi jasné, co chci udělat. Naposledy jsem vzhlédla k nebi a vyslala vzdušný políbek Bohu, se kterým se za krátký okamžik setkám. Vylezla jsem na zábradlí, zavřela oči a...

„Slečno, prosím, nedělejte to,“ ozval se za mnou zoufalý hlas mladé maminky. Otevřela jsem oči a ohlédla se. Byla to drobná slečna, které nemohlo být ani 30 let, před sebou tlačila kočárek a bylo na ní poznat, že je velice zaskočená. „Ať se stalo cokoli, určitě se najde východisko,“ pokračovala. „Věřte mi, že život má smysl, nesmíte si ho nechat proplout mezi prsty,“ řekla a vytáhla svou maličkou dcerku z kočárku, vzala jí do náruče a přistoupila ke mně. „Myslím si, že vám ublížil nějaký muž. Věřte mi, že za to nestojí. Na světě je spousta mužů, kteří vás budou milovat. Jste krásná dívka,“ vztáhla ke mně ruku a já se jí váhavě chytila a nechala jsem si pomoc slézt. „Jste rozumná a věřte sama v sebe. Nikdo vás nemůže natolik

ponížit, dokud je u vás Bůh, který vás vede svou cestou a nikdy vás neopustí,“ pevně mi stiskla ruku a poté odešla.

Celá roztřesená jsem odjela domů, hlavou mi zněl hlas záhadné maminky a slova, která vyřkla jako poslední, než odešla. Věděla jsem, že se musím přenést přes události posledních týdnů, začala jsem zase normálně jíst a využila svůj potenciál jako trenérka mladších a nadějných děvčat. Do teď si opakuji v nejhorších chvílích slova, která mi zachránila život: „Nikdo tě nemůže natolik ponížit, dokud je u tebe Bůh, který tě vede svou cestou a nikdy tě neopustí.“

(Nikol Georgiánová, 4L)

Obora Holedná

Už Vás nebaví neustále poslouchat ruch velkoměsta a žít takřka v betonové džungli? V tom případě se s námi pojd'te podívat na místo, které Vás ohromí svým klidem.

Kus přírody s volně žijící zvěří uprostřed Brna! To je obora Holedná, nacházející se mezi městskými částmi Kohoutovice, Bystrc, Jundrov a Komín. Jedná se o účelové myslivecké zařízení sloužící k oborním úchovu muflonů a dančí zvěře, jež se spolu s návštěvníky volně pohybují po oboře. Tato obora je naprosto výjimečná, neboť při klidném a tichém pohybu, převážně dubovým lesem, si zvěř můžete také pohladit. K vidění je zde i ptačí populace, a to zejména strakapoud, datel a žluva. Zatímco daňky, jeleny i muflony může návštěvník vidět volně se pohybovat, není tomu tak u divokých prasat, která by člověku mohla ublížit, a proto je v jihozápadní části vybudována malá obůrka, kde prasata naleznete. Je možné je krmit jablky, mrkvi, či suchým chlebem, což určitě ocení malí návštěvníci. Spolu s prasaty v této obůrce naleznete i malý rybník a jezírka, kde se usadily kachny, ryby a obojživelníci.

Celá obora je oplocena tak, aby z ní chovaná zvířata neutekly. Vstup je možný z několika míst. Z Kohoutovic u zastávky hromadné dopravy – Kohoutovice, hájenka, dále zastávka Stará dálnice, nebo návštěvníci mohou využít parkovacích míst, přímo u vstupu. Z Bystrce vede cesta skrze ulici Pod Horkou a Údolí oddechu, k nimž vede nejbližší zastávka Kamenolom. Oborou vedou tři turistické trasy, které jsou rozlišené barevně do tří různých obtížností, modrou, zelenou a žlutou. Pro návštěvníky s kočárky, či na kole je zde vybudovaná asfaltová cesta. Oblastí prochází i naučná stezka, jejíž projití zabere asi hodinu a půl. A

samozřejmě nesmí chybět odpočinkové altánky a lavičky, sloužící k relaxaci návštěvníků. Odpočinek doprovází šum potůčku Vrbovec, který zde vyryl tzv. Údolí oddechu po celé západní délce.

Národní divadlo Brno

Příroda Vás tolik nezaujala a jste spíše typ kulturního člověka? Nebojte, pro Vás jsme si připravily přehled představení, které se právě hrají v brněnských divadlech.

ČINOHRY:

- **Podezřelá krajina s anděly**

Procházíme Brnem, v němž žili pohromadě Češi, Němci a Židé, městem, které se od nástupu Hitlera začalo drolit a rozpadat před očima. Hra bude odehrána 2. 2. 2018 v divadle Reduta.

- **Veroničin pokoj**

Mrazivý horor – nebo rozštěp duše, z něhož mrazí neméně? 11. 2. 2018 divadlo Reduta.

OPERA:

- **Piková dáma**

Hráčská vášně vztahům nesvědčí! Trojka, sedma, eso... tři karty, které vždy vyhrávají. Tajemství, jehož získání mladý carský důstojník Heřman obětuje nejen milostný vztah k mladičce Líze, ale pro něhož se stane i vrahem. Jeho touha po penězích a společenském postavení rozvrátí životy všech kolem něj a jej nakonec přivede až k šílenství a sebevraždě. Premiéra: 17. února 2018 v Mahenově divadle

BALET:

- **Edith, vrabčák z předměstí**

Taneční muzikál o životě slavné šansoniérky Edith Piaf. 11. 2. 2018 Mahenovo divadlo

(Simona Hrabovská a Denisa Valíková, 2L)

Hearthstone

Od Blizzardu už jsem vám představovala hry StarCraft 2 a HOTS, dnes se podíváme na další z jejich her – Hearthstone (jako všechny hry od Blizzardu ji lze stáhnout zdarma z battle.net). V principu jde o karetní hru. Každý hráč má balíček z 30ti karet (který si sestaví buď sám, nebo si ho nechá náhodně sestavit). Karty se liší podle toho, jakého hrdinu hraje. Na výběr máte z 9ti hrdinů (např. druid, shaman, mage, atd.). Hra se hraje jeden na jednoho a kdo začíná, určuje náhodný los.

V každém kole máte omezený počet many (v prvním 1, v druhém 2,... až v desátém a dalších 10). Karty mají různou cenu a podle toho je můžete vykládat. Každý hrdina má 30 životů. Úkolem je porazit protivníka dříve, než porazí on vás, tím, že mu seberete všech 30 životů. Hra se dá hrát ve více módech. Prvním je *play mode*, kde hraje proti náhodně vygenerovanému jinému hráči. Tento mód se dělí do dvou kategorií. První je *casual*, kde hraje jen tak. Druhým je *ranked*, kde se postupně posunujete v žebříčku na lepší místa (pokud tedy vyhráváte).

Dalším módem je *adventures*, kde se snažíte porazit různé bosse (hrdiny hrané počítačem). Adventures mají většinou nějaký příběh, kterému jsou přizpůsobené i vaše karty.

V módu *aréna* hraje proti jiným hráčům. Oproti rankedu se vyznačuje vyšší obtížností. Vstup do arény je zpoplatněn 150 zlatáky, které musíte získat v jiných módech, a na začátku si musíte vytvořit vlastní balíček karet.

Poslední módem je *Tavern Brawl*, který je hlavně pro zábavu. Pravidla jsou zde určena úplně jinak než v ostatních módech a každý týden se mění. Tento týden například musíte spolupracovat s náhodně vybraným hráčem a porazit draka, který má život 200.

(Petra Hlaváčková, 4L)

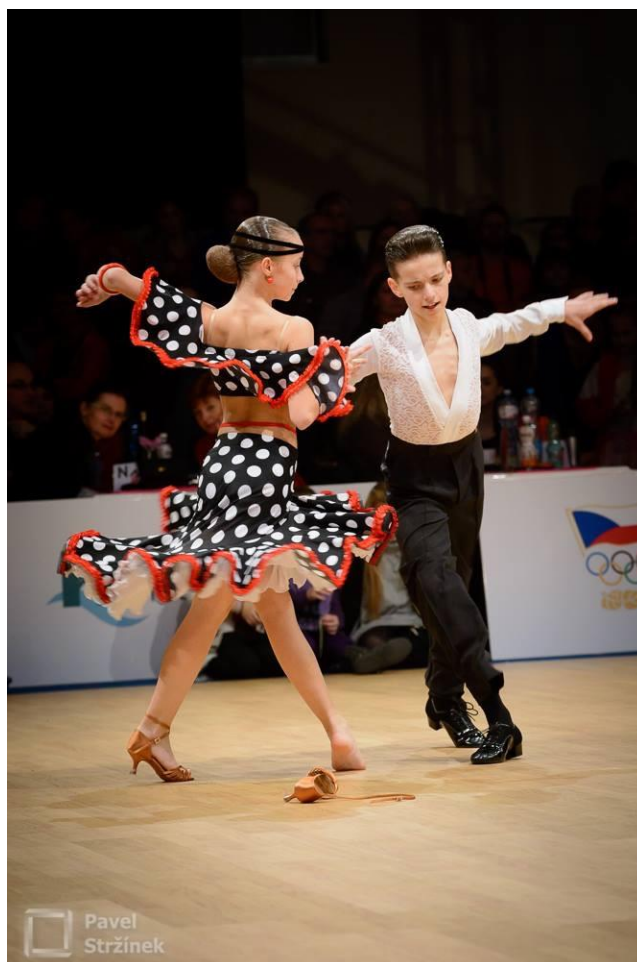
Zajímavý koníček

Moje dlouholetá taneční zkušenost

Mé jméno je Kateřina Čerteková a jsem studentkou této školy. Pan učitel se na mě obrátil s prosbou o napsání článku ohledně mého dlouholetého působení v tanečním klubu Kometa Brno, jehož součástí jsem byla 4 roky.

S tancováním jsem začala v svých 6 letech v klubu DANZA Brno. Nejprve jsem musela navštěvovat taneční přípravku a asi o rok později mi byl přidělen taneční partner, s kterým jsem tančila 2 roky. Bohužel nebyl dostatečně vyhovující a úspěchů nebylo příliš mnoho, proto jsem si začala hledat nového tanečního partnera, jímž se po dlouhém hledání stal Jakub Bruck. Společně jsme začali tančit v klubu Kometa Brno, což byl nejlepší taneční klub v ČR.

Naše první soutěž s Jakubem byla na mistrovství ČR v Olomouci, kde jsme obsadili 3. místo z celkově zúčastněných 60 párů. O rok později jsme se opět zúčastnili dalšího mistrovství ČR tentokrát v Praze. V latinsko-amerických a standartních tancích jsme se umístili

na 1. místě z celkového počtu 80 párů. Po tolika úspěších jsme byli českým svazem tanečního sportu nominováni na mistrovství světa, které se konalo v Moskvě.

Museli jsme pilně trénovat a jezdit i do zahraničí za kvalitními trenéry. Po usilovné snaze jsme v Moskvě obsadili 10. místo ze 120 zúčastněných párů. V roce 2015 a 2016 jsme se stali devítinásobnými mistry ČR. Mimo to jsme měli i několik menších úspěchů např. na soutěžích Brno OPEN, kde jsme se několikrát umístili na 1. nebo 2. místě.

Mínulý rok jsem s tancem bohužel skončila kvůli nástupu na střední školu. Věřím, že do budoucna se k tanci opět vrátím.

(Kateřina Čerteková, 2C)

Úvaha

Prezentace školy v OC Olympia

Naše škola se opět prezentovala ukázkou první pomoci, hudebním kroužkem a kroužkem tanečním. Tanečních vystoupení bylo tentokrát více a mezi nimi i mé vystoupení. Jelikož pár lidí odpadlo, tak se z našeho vystoupení stalo duo. Své vystoupení jsem musela ještě doučit spolužačku. Ale ona je nesmírně šikovná, takže to nebyl žádný problém. Ale musely jsme tam udělat pár změn a kousek choreografie ještě domyslet. Nervy to byly, to víte, že ano. Hlavně v pátek, protože jsme to poprvé tancovaly před publikem v téhle sestavě a s novými změnami.

Menší komplikace nastaly hned ráno. Dozvěděla jsem se, že režie nemá naši hudbu. Musela jsem kvůli tomu jet domů a předělat hudbu na flashku, kterou jsem doma zapoměla a zjistila jsem to opět až v Olympii. Tak jsme to šly řešit s panem režisérem, který nám sdělil, že naši hudbu má. Takže tolik stresu kvůli hudbě, kterou měli. Hlavní je, že ji vůbec měli a nemusely jsme tancovat bez hudby.

Musím se přiznat, v pátek se to bez chyby samozřejmě neobešlo. Ale to se dalo předpokládat. V sobotu to bylo o něco lepší, ale byla tam spousta lidí. No a jak se říká "do třetice všeho dobrého", tak jsme to v neděli zatančily, jak nejlépe jsme mohly. Bylo to super, užily jsme si to.

Momentálně budeme dělat menší změny, co se týče tanečního kroužku. Nová hudba, nová choreografie a doufáme, že i noví lidé. Takže tímto bych ráda sdělila všem, kteří by měli zájem, ať se nebojí ozvat!

(Klára Hájková, 2B)

PŘÍBĚH PÍSNĚ

PINK FLOYD – ANOTHER BRICK IN THE WALL

INFO:

- 1) Kapela byla založena roku 1964 v Londýně, Anglii.
- 2) Pink Floyd jsou známí díky svým filosofickým textům, klasickým rockovým melodiím, zvukovým experimentům, inovativním obalům alb a propracovaným vystoupením.
- 3) Kapela se stala průkopníkem progresivního rocku (*=vybočení z tradice tříminutových písní ve prospěch dlouhých, někdy i dvacetiminutových skladeb, filozofické texty, alba jsou po hudební i textové stránce podřazeny nějaké myšlence*)

Pink Floyd v původní sestavě, zleva: Roger Waters, Richard Wright, Syd Barrett a Nick Mason.

ANOTHER BRICK IN THE WALL (ČÁST 1.)

Daddy's flown across the ocean – Táta odletěl za oceán

Leaving just a memory – Zůstala jen vzpomínka

A Snapshot in the family album – Fotka v rodinném albu

Daddy what else did you leave for me? – Tati, co jiného jsi mi zanechal?

Daddy, what'd'ja leave behind for me?!? – Tati, cos mi tu po sobě zanechal?!

All in all it was just a brick in the wall. – Tak jako tak, to byla jen cihla ve zdi.

All in all it was all just bricks in the wall. – Tak jako tak, to vše byly jen cihly ve zdi.

V první části je vzpomínka na otce baskytaristy Rogera Waterse, který zemřel během druhé světové války, kdy bylo Rogerovi okolo pěti měsíců. Syn na něj tedy nikdy žádné vzpomínky mít nemohl, viděl ho pouze na fotkách. Je to jeden z důvodů, proč se Roger uzavřel sám do sebe před okolním světem.

Na začátku skladby jde slyšet Rogerův intenzivní hlas, který zní smutně, při vzpomínce na otce, když opouští jeho matku a jde do války. Nikdy nemohl poznat, jaké to je, mít otce a vyrůstat s ním. A tak Waters přikládá cihlu do zdi, která znázorňuje část jeho osobnosti, toužící po šťastném dětství s tátou.

Ve videoklipu první části divák slyší smutek z textu. Objevuje se tu Pink, malý chlapec, který je v kostele spolu s jeho matkou. Pinkova matka se modlí a smutní nad ztrátou svého manžela, zatímco si chlapec hraje s letadlem kolem ní. Cestou z kostela vezme matka Pinka do parku, kde si chlapec všimne muže, který pro něj znázorňuje otce. Chytí jej za ruku a následuje ho v prohlídce parku. Nechápe, proč ho muž odhání a ignoruje a věnuje pozornost jinému klukovi. Když jej chytí za ruku podruhé, muž ho odhání se slovy, aby šel pryč. Pink si sedne na jednu z houpaček a hledá někoho, kdo by ho rozhoupal. Když vidí jiného muže, jak houpe svého syna, cítí se osaměle.

ANOTHER BRICK IN THE WALL (ČÁST 2.)

Text druhé části, se týká všech, kteří nedovolovali Rogerovi být tím, kým být chtěl. Týká se lidí, kteří jej omezovali. Právě z tohoto zážitku, vzniká koncept na protest song, proti přísnému vzdělávacímu systému na běžných a internátních školách.

We don't need no education – Nepotřebujeme žádné poučení

We don't need no thought kontrol – Nepotřebujeme žádné kontrolování myšlenek

No dark sarcasm in the classroom – Žádný sarkasmus ve třídě

Teachers leave them kids alone – Učitelé, nechte ty děti být

Hey! Teachers! Leave them kids alone! Hej! Učitelé! Nechte ty děti být

All in all it's just the another brick in the wall. – Tak jako tak, je to jen další cihla ve zdi

All in all you're just the another brick in the wall. – Tak jako tak, jsi jen další cihla ve zdi

Učitelé nenechávají studenty být sami sebou a diktují, jak se mají chovat. Roger říká, že autoritativní osoby, jsou lidské cihly do zdi. Hluboký význam písně spočívá v tom, že učitelé představují vládu a žáci jsou obyčejní lidé. Vláda nedovoluje, aby lidé dělali to, co chtějí a chce mít zároveň kontrolu nad vším.

Ve videoklipu Pink pochoduje s ostatními studenty a na hlavách mají masky. Studenti vypadají jako klony a každý z nich má stejnou děsivou masku. Slepě následují jeden druhého, až nakonec padají do mlýnku na maso. Pink sní o studentech, kteří školu zapálí a zničí lavice a židle. Znázorňuje to lidi, které unavuje to, jak jsou řízení vládou, což se projevuje válkami, stávkami a dalšími násilnými projevy. Pink se probouzí ze snu, když učitel udeří rukou.

Když posluchač slyší píseň v rádiu, pravděpodobně si myslí, že jde skutečně jen o vzpouru proti školnímu systému. Při sledování videa ale člověk vidí, že křik učitelů a klony studentů, fungují jako občané a vláda, která je ovládá. Učitelka, která třídu dětí natáčení ‘vypůjčila’, byla následně ze zaměstnání propouštěna.

ANOTHER BRICK IN THE WALL (ČÁST 3.)

Text třetí části je opět velmi intenzivní. Pink si uvědomuje, že je schopen žít bez těch všech věcí, které tak moc chtěl, jako je například láska od svého otce. Říká, že užívání léku mu sice nepomůže, ale může se cítit ještě hůř.

I don't need no arms around me – Nepotřebuju žádnou náruč

I don't need no drugs to calm me – Nepotřebuju léky, které by mě zklidnily

I have seen the writing on the wall – Viděl jsem, co je na té zdi napsané

Měl těžký život, a tak si postavil si zeď, přes kterou mu nikdo nemůže ublížit.

Don't think I need anything at all – Nemysli si, že bych cokoliv potřeboval

No, don't think I need anything at all – Ne, nemysli si, že bych cokoliv potřeboval

All in all it was all just bricks in the wall – Tak jako tak, všechno to byly jen cihly ve zdi

All in all you were all just bricks in the wall – Tak jako tak, všichni jste byli jen další cihly ve zdi

V devadesáti minutovém filmu „The Wall“ a videoklipu ke třetí části, se promítají zpětné záběry již dospělého Pinka na události v jeho životě, kvůli kterým si zeď stavěl. Od prahnutí po dětství s otcem, přes matčinu nadměrnou ochranu, problémy se školním systémem, podvádění jeho manželky až po užívání drog, aby dokázal fungovat.

Nezaujatý člověk pravděpodobně neví, jaký význam tato píseň má. Když Alice Cooper začal vystupovat s písní Schools Out, lidé začali vnímat, jak moc se podobá druhé části Another Brick in the Wall a viděli v celé skladbě jen to, že děti nechtějí chodit do školy, nechtějí se učit a nechtějí se nechat poučovat. Popularita druhé části skladby a nezáměr lidí k první a třetí části, zapříčinila to, že prvotní myšlenka skladby, je zničena.

Při sledování filmu The Wall, obklopuje diváka aura smutku, což znamená další cihlu do zdi. Do zdi, kterou staví člověk, když prochází špatnými událostmi v životě. Když člověk poslouchá píseň bez sledování filmu, nikdy na auru nenarazí. Pravděpodobně mu to dá pocit, jako 'Jo! Taky nenávidím školu!' nebo prostě šťastnou náladu při poslechu skvělé melodie.

Myslím, že když se vytvoří umění, nemělo by být replikováno, protože skutečné emoce, které autora přinutily vytvořit dílo, budou neznámé, ale na světě je příliš mnoho lidí, kterým je lhostejné na tohle brát ohled. Nikdy tedy divák skutečně nezachytí všechny ty pocity, které autor na začátku měl.

(Eva Vranovská, 3A)

Špatné parkování vozidel

Problémem nejen Brna, ale i všech větších měst České republiky, je nedostatek parkovacích míst. Zejména na sídlištích lidé právě z tohoto důvodu parkují na okraji vozovky. Ano, spousta z vás si řekne, že to není až takový problém, ale jak je známo, zdání klame. Například pokud místem chtějí projet hasiči se svým vozem, nedostanou se ulicí, protože jim v průjezdu zavazejí stojící auta. Abych svoje tvrzení dokázal, udělal jsem takový malý pokus.

Požádal jsem o spolupráci velitele Jednotky sboru dobrovolných hasičů Brno-Starý Lískovec Michala Adamčíka a tiskového mluvčího Městské policie Brno pana Mgr. Pavla Šobu. Vyjeli jsme s výjezdovým hasičským vozidlem a vyrazili jsme do malých uliček sídlišť v městské části Brno-Nový Lískovec, protože právě na tomto sídlišti je situace podle městské policie nejhorší. Téměř v každé ulici jsme narazili na problémy s průjezdností.

„Samozřejmě strážníci se snaží o to, aby byly silnice průjezdné. Problém je však skryt v tom, že není dostatek parkovacích míst. Strážníci z oddělení Brno-Západ, kteří mají na starosti městskou část Brno-Nový Lískovec, vědí o špatné situaci týkající se špatného parkování. Takovou další oblastí, kde se často setkáváme s tímto problémem, je například městská část Brno-Vinohrady“. Řekl mluvčí Městské policie Brno Mgr. Pavel Šoba.

„My se s tím, že se nemůžeme dostat včas na místo zásahu, setkáváme velmi často. Mnohdy z tohoto důvodu ztrácíme desítky minut.“ Řekl velitel JSDH Brno-Starý Lískovec pan Michal Adamčík.

Doufám, že jsem vás v tomto článku dostatečně upozornil na to, že není dobré parkovat úplně všude.

(Jakub Kříž, 2L)

Vyslechni svého učitele, tenkokráte s Terkou Kaplanovou

Odkud pocházíte a kde momentálně žijete?

Pocházím z malé vesničky v Moravskoslezských Beskydech poblíž Frenštátu pod Radhoštěm, momentálně žiji v Brně.

Jak dlouho působíte na SZŠ Jaselská?

Teprve od září letošního školního roku.

Co učíte za předměty, případně jakou další funkci máte ve škole?

Učím hlavně český jazyk, dále jednu třídu biologií a tělocvik. Momentálně se starám o Středoškolský klub, který je součástí ASK.

Co Vás vedlo k učitelské profesi? Chtěla jste být učitelkou už od malička?

Kupodivu ano, když jsem byla malá, tak jsem chtěla být učitelkou. Ani nevím, kde se to ve mně vzalo, nikdo z mé rodiny pedagogem není. Pak jsem měla období, kdy jsem se chtěla dát na farmacii, ale před posláním přihlášek na VŠ jsem se opět vrátila k učitelství.

Co máte na naší škole nejraději?

Líbí se mi provázanost teorie a praxe. Sice v mých předmětech o tom moc mluvit nelze, přesto oceňuji, že se žáci od prvního ročníku dostanou k tomu, proč tuto školu studují.

Co byste naopak změnila?

Kdyby to bylo v mé moci, tak zájem žáků. Občas mám pocit, že si to žáci jdou do hodin jen odtrpět a odsedět. Což je pak vyčerpávající nejen pro ně, ale i pro mě.

Máte na školu nějakou mimořádně veselou vzpomínku?

Zatím jsem tu krátce, takže se na mimořádně veselé vzpomínky teprve těším.

Máte (měla) jste nějakého oblíbeného žáka? Učila jste někdy nějakého mimořádně zlobivého žáka? Co prováděl?

I na toto je ještě brzy☺.

Jaký je Váš oblíbený film a seriál?

Ze seriálů jednoznačně vedou Přátelé, které jsem viděla už xkrát. Filmy se neustále mění, mým velmi oblíbeným filmem byl Pianista, ale nebráním se téměř ničemu. Záleží vždy na náladě.

Jakou hudbu posloucháte? Oblíbený interpret?

Asi podobně jak u filmu, podle nálady vybírám hudbu, někdy jen náhodně výběr na youtube, někdy konkrétního interpreta. Nemám oblíbený pouze jeden styl.

Jaká je Vaše oblíbená knížka?

Další taková otázka. Čtu hodně a ráda. Oblíbených knih mám skutečně hodně, ráda sáhnu po oddychové četbě stylu Hunger games, Hry o trůny, přes severské detektivky od Nesba, Keplera, filosofickou literaturu Fulghuma nebo Doerra, anebo humoristickou jako je Saturnin. Nedokážu vybrat pouze jednu knížku, teď mám zrovna rozečtené dvě současně.

Sportujete?

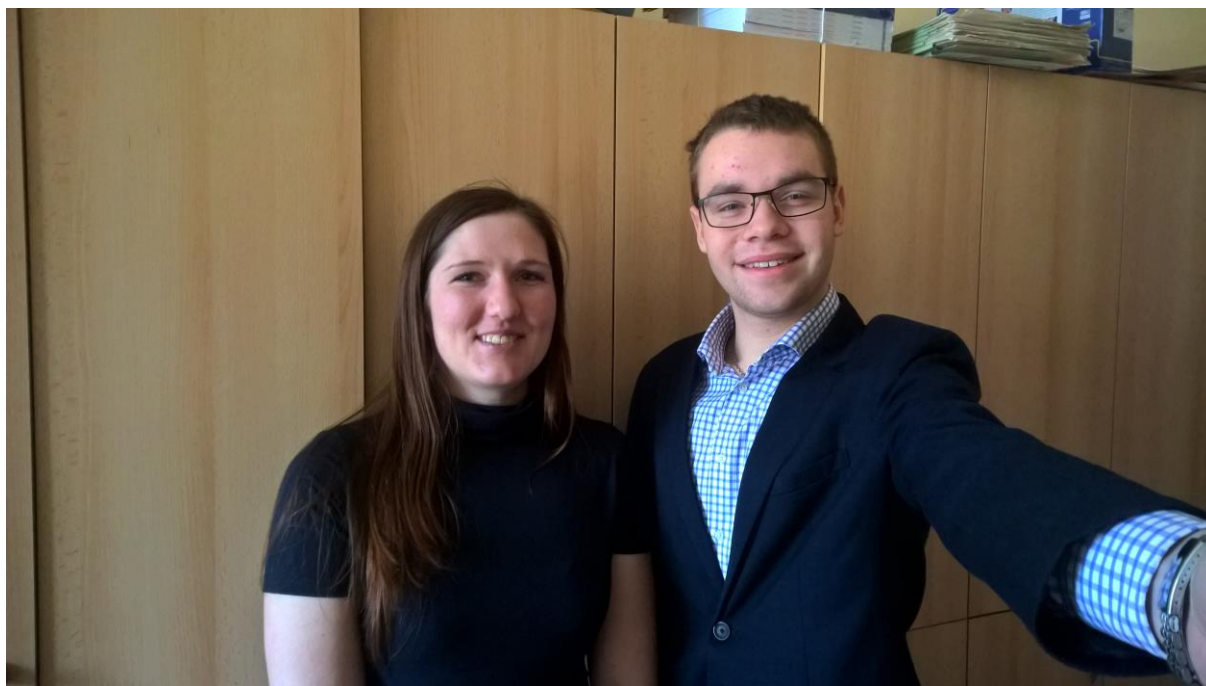
Ano a ne tak hodně, jak bych chtěla. Závodně jsem hrála volejbal, moje vysoká škola měla neuvěřitelnou výhodu, že jsem se dostala k mnoha dalším sportům, které jsem musela alespoň na základní úrovni ovládnout. Navíc jsem byla ke sportu od mala vedená, takže se snažím si jej držet, co to jde.

Oblíbené jídlo?

V létě saláty, výborná svíčková mojí babičky, ryby.

Oblíbená třída ve škole?

Vzhledem k tomu, že těch tříd neučím hodně, tak by nebylo fér mít oblíbenec.

Kuba Kříž a jeho další „obět“.

(Jakub Kříž, 2L)

Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíce prosinec – leden

Vánoční tvoření – výtvarné dílny (19. 12. 2017)

Vánoční tvoření se uskutečnilo 19. 12. 2017. Během výtvarného workshopu měli žáci možnost vyrobit si svíčky, ozdobné kolíčky a dekorativní větvičky. Výrobky si žáci mohli odnést domů. Žáci i učitelé pomohli s výrobou vánoční výzdoby, která byla použita na vánoční poradě ve Dvoraně. Akce sloužila k navození pozitivní vánoční atmosféry, navazování přátelských vztahů mezi studenty a učiteli, a celkově tak přispěla k lepšímu klimatu ve škole.

Mgr. Eva Matějková, Ph.D. a Mgr. Veronika Bartošková se studentkou Evou Květoňovou ze 2L.

Některé výrobky z výtvarného workshopu.

Pedagogové a žáci při práci.

(Mgr. Eva Matějková, Ph.D. a Mgr. Veronika Bartošková)

Den otevřených dveří (9. 1. 2018)

Dne 9. 1. 2017 proběhl v naší škole Den otevřených dveří. Zájemci měli možnost se seznámit s jednotlivými obory a získat informace o studiu jak od studentů, tak i od jednotlivých učitelů.

Pomocníci a průvodci návštěvníků z řad studentů SZŠ Jaselská.

Tabla absolventů a propagační materiály SZŠ Jaselské.

Kuba Kříž se Zdeňkem Vráblíkem při přípravě Dne otevřených dveří.

Teplákový den (16. 1. 2018)

Dne 16. 1. 2018 proběhl u nás na SZŠ Jaselské tzv. teplákový den. Účast studentů na této akci byla vysoká, s tak velkým počtem jsme ani nepočítali. Někteří z nás to pojali zábavně a přišli například v oblečení ze 70. let nebo celá třída byla oblečena ve stejných barvách. Nejvíce žáků v teplácích bylo z 1.C, kdy z této třídy bylo převlečeno všech 27 studentů. Myslíme si, že takové akce jsou užitečné pro stmelení kolektivu a vytržení z každodenní rutiny od učení, navíc nám to zpestřilo obtížnější období před pololetním vysvědčením. Akce si užíváme a těšíme se na další.

(Eliška Levková, 1.C, zástupce studentského parlamentu)

Jiří Synek, Lucie Březinová, Martin Maduda, Kuba Kříž a Eliška Levková.

Mgr. Ondřej Otava, Mgr. Iveta Vilímová, Mgr. Eva Matějková Ph.D, Mgr. Simona Valošková, Mgr. Zuzana Horynová, Mgr. Pavla Zamykalová, Jiří Synek, Lucie Březinová, Martin Maduda, Kuba Kříž a Eliška Levková.

Pedagogové a žáci při „Teplákovém dni“.

Vybraní zástupci studentského parlamentu a třída 1.C v čele s ředitelkou školy PhDr. Jarmilou Kelnarovou Ph.D.

Moje nejzajímavější kazuistika (24. 1. 2018)

Dne 24. ledna 2018 proběhlo školní kolo soutěže „Moje nejzajímavější kazuistika“. Svoje kazuistiky prezentovali žáci tříd 4.A, 4.B, 4.C denního studia oboru Zdravotnický asistent. Celkem bylo prezentováno 9 ošetrovatelských kazuistik. Výkony žáků hodnotila porota složená z odborných vyučujících a porota z řad žáků.

Čestná předsedkyně odborné poroty:

PhDr. Jarmila Kelnarová, Ph. D. – ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Čestné členky odborné poroty:

Mgr. Pavla Zamykalová – zástupce ředitelky školy pro odborné předměty a zástupce statutárního orgánu

Mgr. Hana Kašparovská – zástupkyně ředitelky školy pro praktickou výuku

Odborná porota:

Mgr. Čermáková Helena – odborná učitelka

Mgr. Procházková Dagmar – odborná učitelka

Mgr. Váňová Jana – odborná učitelka

Porota z řad studentů:

Fábryová Lucie, Šikutová Michaela, Dufková Zuzana

Výsledky školního kola:

1. místo: Tereza Rosová (4.A)

Ošetrovatelská péče u nemocného s peritoneální dialýzou

2. místo: Adéla Galatíková, Tereza Doušková (4.B)

Ošetrovatelská péče u nemocného s empyémem hrudníku

3. místo: Šárka Zachová (4.C)

Ošetrovatelská péče u nemocného po operaci pro ileus

Žákyně Tereza Rosová bude reprezentovat naši školu na XIV. festivalu ošetrovatelských kazuistik ve Zlíně, který se koná 21. března 2018. Děkujeme všem žákům za velice pěkné a na vysoké odborné úrovni zpracované kazuistiky. Poděkování patří i všem odborným vyučujícím za odbornou pomoc a cenné rady žákům při zpracování kazuistik.

(Zpracovala: Mgr. Dana Hauserová, organizátorka akce, předsedkyně MS OSE)

Prezentace středního odborného školství v OC Olympia (26. – 28. 1. 2018)

V obchodním centru Olympia se ve dnech 26. 1. – 28. 1. 2018 konal čtvrtý ročník prezentace středních odborných škol. Organizátorem akce byl Jihomoravský kraj, který touto přehlídkou chce motivovat dorůstající děti a jejich rodiče ke studiu právě na středních odborných školách. Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 33 středních odborných škol z celého jihomoravského kraje. Školy představují své studijní obory nejen prostřednictvím letáků a posterů, ale také praktickými ukázkami činností, ke kterým žáky v průběhu studia připravují.

Přehlídka byla slavnostně zahájena v pátek 26. 1. 2018 na hlavním podiu v centrálním prostranství OC Olympia za účasti Ing. Tomáše Hünera, ministra průmyslu a obchodu a čelných představitelů Jihomoravského kraje. Slavnostního zahájení se zúčastnila také ředitelka školy PhDr. Jarmila Kelnarová, PhD. Po slavnostním zahájení proběhla řízená prohlídka účastníků slavnostního zahájení po všech 33 stáncích středních odborných škol. SZŠ Jaselská měla stánek č. 2, na kterém jsme představili studijní obory praktická sestra, zdravotnické lyceum a sociální činnost. Žáci oboru zdravotnický asistent svůj obor představili změřením fyziologických funkcí a BMI (a tukové vrstvy) kolemjdoucím zájemcům. Pro návštěvníky obchodního centra, kteří měli zájem o procvičení KPR, byly připraveny resuscitační figuríny, na kterých bylo možné si zkusit kardiopulmonální resuscitaci dospělého a dítěte. Žáci zájemcům poskytli informace o KPR a prakticky předvedli. Zvláště mladí návštěvníci obchodního centra a děti měli zájem prověřit si své dovednosti v oblasti KPR. Zájem byl také o předvedení automatického externího defibrilátoru. Žáci studijního oboru sociální činnost měli připravenou dílničku, v rámci které vytvářeli jednoduchá výrobky např. skládačky z papíru, malování na sklo, jednoduché šperky z korálků. Děti zaujaly také anatomické modely lidského těla a rády se zapojily do činnosti v dílničkách.

Naši žáci se do prezentace školy zapojili také na podiu během vystoupení. Hudební kroužek pod vedením Mgr. Jany Příbylové, taneční kroužek pod vedením Mgr. Ivety Vilímové a kroužek první pomoci pod vedením Mgr. Dominiky Babákové si připravily vystoupení, ve kterém představily naši školu také z hlediska zájmové činnosti. Žáci vystupovali se svým programem všechny tři dny a vystoupení bylo velmi zdařilé.

Vedení školy v čele s ředitelkou školy PhDr. Jarmilou Kelnarovou Ph.D., přišlo každý den podpořit vyučující a žáky na stánku i během vystoupení.

Během všech tří dnů byla na stánku velmi příjemná a kolegiální atmosféra. Celkem se na prezentaci školy účastnilo 21 vyučujících a 42 žáků.

Stánek SZŠ Jaselské v OC Olympia.

Žáci naší školy při ukázce první pomoci.

Rozhovor pro televizi.

Ukázka měření tělesných funkcí pro návštěvníky našeho stánku.

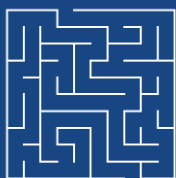

Slavnostní zahájení akce představiteli JMK.

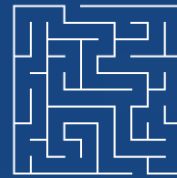

Měření tlaku žáky naší školy.

Zpracovala Mgr. Iva Křesťanová
Autor kroniky: Mgr. Jana Urbánková

Rébus

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

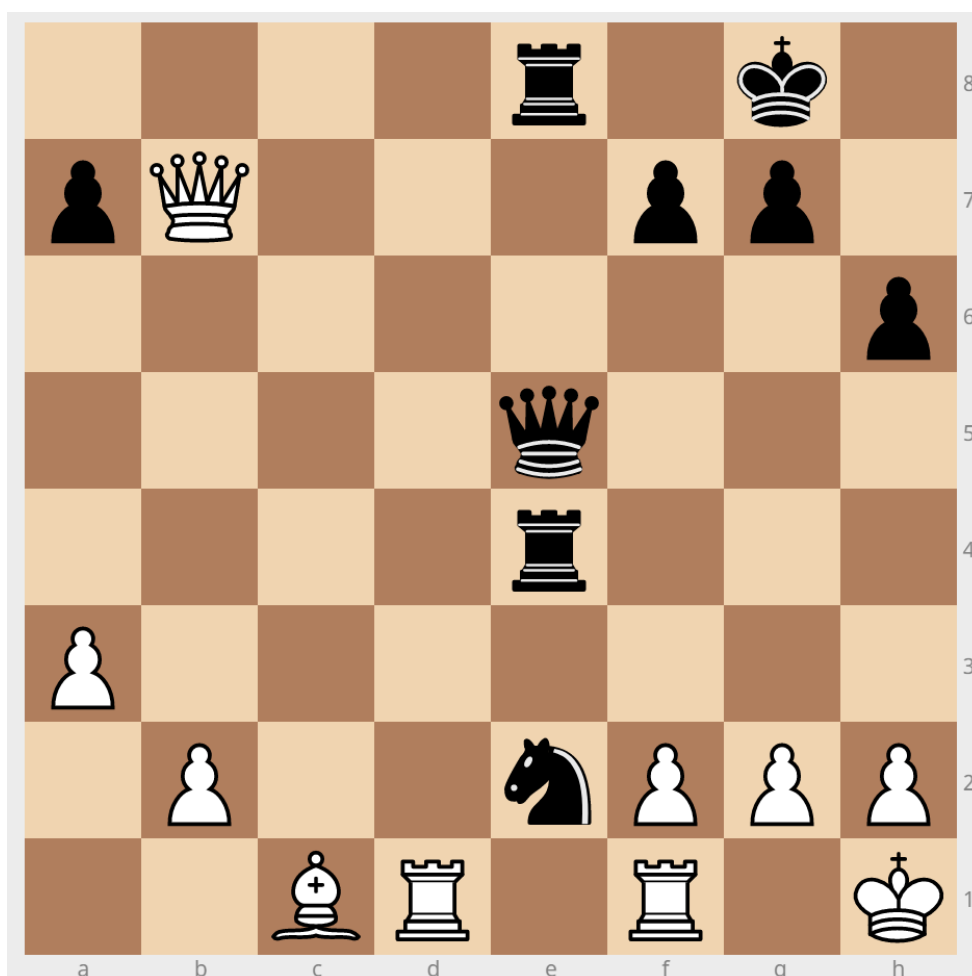
Odpověď – c) 474

Řešení rébusu č. 2 z minulého čísla:

360 = 2 (počítáme počet koleček v číslicích)

Zadání rébusu č. 1

Tentokrát se podívejme na jednu z nejstarších her světa na šachy. Šachy vznikly v Indii a zhruba ve středověku se dostaly i na naše území. Hru si oblíbila aristokracie a někdy se jí proto říká i "hra králů". Zkuste se tedy vžít do role středověkého vladaře a za černé dvěma tahy vyhraďte!

Zadání rébusu č. 2

Poznejte dvě literární díla schovaná v těchto „emoji“ obrázcích.

1)

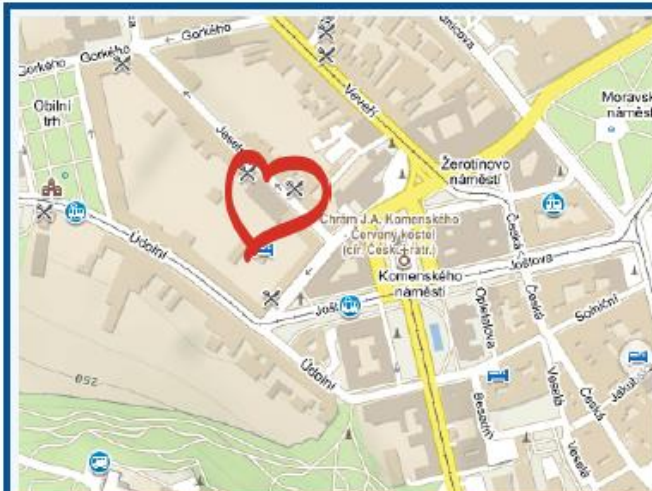
2)

(Mgr. Tomáš Novotný)

Kde nás najdete?

4

Komenského
náměstí

3 4 5
6 9 12

Česká

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Mikyna

Asistent šéfredaktora – Jakub Kříž (2L)

Asistent šéfredaktora – Eva Vranovská (3A)

Jazyková korektura – Mgr. Tereza Kaplanová

Webmaster – Mgr. Jaroslav Mikyna

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů – Nikol Georgiánová (4L)

Tipy na výlety – Simona Hrabovská a Denisa Valíková (2L)

Hudební okénko – Eva Vranovská (3A)

Zajímavý koníček – Kateřina Čerteková (2C)

Herní koutek – Petra Hlaváčková (4L)

Úvaha – Klára Hájková (2B)

Investigativní reportáž – Jakub Kříž (2L)

Vyslechni svého učitele... – Jakub Kříž (2L)

Toulavé boty – Mgr. Jiří Crha

Zajímavé akce a události v Brně – Mgr. Jaroslav Mikyna

Přehled nadcházejících školních akcí – Mgr. Jaroslav Mikyna

Kronika aneb co se událo ve škole – Mgr. Jana Urbánková

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

3. místo

v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017

časopisu

Jaselský kurýr

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**